

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej A. K.

reprezentowanej przez matkę M. P.

przeciwko R. K. o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego R. K. na rzecz jego małoletniej córki A. K. urodzonej (...) w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 maja 2016 roku, płatne do rąk matki małoletniej M. P. dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego R. K. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem pokrycia opłaty sądowej,
4. zasądza od pozwanego R. K. na rzecz M. P. jako przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 października 2015 r. M. P., działająca jako przedstawiciel ustawowy małoletniej A. K. ur. dnia (...), wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniej od pozwanego R. K. alimentów w kwocie 1200 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniej (pozew – k. 1 -2, pismo uzupełniające – k. 10-11).

W odpowiedzi na pozew w dniu 4 stycznia 2016 r. pozwany R. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podkreślił, że wywiązuje się de facto z obowiązku alimentacyjnego, bez orzeczenia sądu, zaś uiszczana przez niego na poczet utrzymania córki kwota waha się w granicach od 900 zł do 1900 zł miesięcznie (odpowiedź na pozew – k. 22 - 29).

Sąd Rejonowy ustalił następując stan faktyczny:

Małoletnia A. K. ur. (...) pochodzi z nieformalnego związku (...) (odpis skrócony aktu urodzenia – k. 3).

Przed tut. Sądem rodzice małoletniej w sprawie o sygn. VI Nsm 559/15 zawarli ugodę w przedmiocie ustalenia kontaktów z małoletnią, zgodnie z którą R. K. miał sprawować opiekę na dzieckiem (ugoda wraz z postanowieniem – k. 17-20, 23-24 akta sprawy o sygn. VI Nsm 559/15):

- we wtorek i czwartek w godz. 11-17:30 oraz w sobotę i niedzielę od godz. 10 – 17:30 (I tydzień);

- we wtorek, środę i piątek w godz. 10-17.30 (II tydzień);
- we wtorek i czwartek w godz. 11-17.30 oraz w sobotę i niedzielę w godz. 10-17.30 (III tydzień);
- wtorek, środę i piątek w godz. 11-17.30 (IV tydzień).

Postanowienia powyższej ugody co do zasady początkowo były przestrzegane przez jej strony, jednak w późniejszym czasie R. K. zatrzymywał małoletnią u siebie na dłuższy okres czasu. Od kwietnia 2016 r. M. P. przestała wydawać córkę R. K., powodowana obawą przed jego agresywnym zachowaniem. W chwili obecnej małoletnia powódka ma 2 lata i mieszka wraz ze swoją matką w W.. W opiece na dzieckiem pomaga babcia małoletniej, która nie otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenia. Koszt utrzymania małoletniej to ok 1.200 zł miesięcznie. Na kwotę tą składają się wydatki na wyżywienie – 500 zł, wydatki na mieszkanie w części przypadającej na małoletnią – 300 zł oraz 400 zł na pozostałe wydatki tj. leki, leczenie, ubrania, obuwie, zabawki, rozrywkę (przesłuchanie M. P. – k. 151-152, k. 176-177, k. 179-180, zestawienie miesięcznych kosztów związanych z utrzymaniem A. K. – k. 157-106).

M. P. obecnie ma 39 lat, ma wykształcenie średnie, jest rozwiedziona, oprócz małoletniej A. K. M. P. ma jeszcze 17-letniego syna A. P., na którego otrzymuje alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki pracuje od 2013 roku w biurze w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony i z tego tytułu zarabia kwotę od 1268,72 zł do 2000 zł miesięcznie. M. P. zamieszkuje wspólnie z dwójką swoich dzieci, matką oraz braćmi. Koszty mieszkania przypadające na M. P. oraz jej dzieci to kwota 1000 zł miesięcznie (częściowo przesłuchanie M. P. – k. 151-152, k. 176-177, k. 179-180, zaświadczenie o zarobkach – k. 105).

R. K. ma obecnie 28 lat, posiada wykształcenie średnie. Podejmował dorywcze prace wykończeniowe oraz w budownictwie. (...) pomagał mu brat J. K.. Od 28 kwietnia 2014 r. R. K. był osobą bezrobotną. Od 1 czerwca 2016 r. prowadzi działalność gospodarczą, pracując dla T-M. jako przedstawiciel handlowy. Jego wynagrodzenie uzależnione jest od prowizji i wynosi około 2.000 zł netto miesięcznie. Pozwany do maja 2016 roku partycypował w kosztach utrzymania dziecka przeznaczając na to co miesiąc kwotę od 900 do 1900 zł (częściowo przesłuchanie R. K. – k. 152-153, k. 177-179, przesłuchanie M. P. – k. 176 -177, k. 179-180, dokumentacja potwierdzająca wydatki – k. 30 – 48, 52 – 98, 111 – 150, 174-175, 158 - 173).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału zebranego w aktach sprawy, oraz dowodu z przesłuchania stron.

Zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki oraz pozwanego Sąd uznał za wiarygodne tylko w części. Sąd nie dał wiary żadnej ze stron co do dokładnej wysokości kosztów ponoszonych uprzednio przez strony na rzecz utrzymania A. K.. W tej materii Sąd opierając się na doświadczeniu życiowym ustalił, iż koszty te wynoszą ok 1200 zł miesięcznie. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego również w tej części w jakiej wskazuje, iż jego małoletnia córka była utrzymywana wyłącznie przez niego. Zwrócić należy uwagę, iż kwestią niesporną pomiędzy stronami było to, iż R. K. do maja 2016 roku uczestniczył w utrzymaniu córki.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części i zasądzić od R. K. na rzecz A. K. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie płatne do rąk M. P., poczynając od 1 maja 2016 r.,. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

Zgodnie z przepisem art. 128 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż kwestią oczywistą jest to, iż pozwany R. K. zobowiązany jest do partycypowania w kosztach utrzymania swojej małoletniej córki A. K. . W ocenie Sądu kwota 1200 zł miesięcznie w pełni odpowiada uzasadnionym potrzebom utrzymania dwuletniego dziecka. Podkreślenia wymaga to, iż kwota ta obejmuje tylko koszty rozsądne, związane z normalnym z funkcjonowaniem dziecka.

Z uwagi na to, iż koszty utrzymania dziecka obejmują w równym stopniu oboje rodziców Sąd uznał, iż pozwany R. K. powinien płacić co miesiąc na rzecz małoletniej córki kwotę 600 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu taka kwota jest zgodna z możliwościami finansowymi pozwanego. Należy mieć bowiem na względzie, iż pozwany jest młodym i zdrowym mężczyzną, ma doświadczenie zawodowe. Jeśli nawet przez pewien okres czasu nie mógł znaleźć zatrudnienia nie zwalnia go z obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej córki. Taka sytuacja jest możliwa tylko w wyjątkowych okolicznościach np. w sytuacji gdy rodzic dziecka jest ciężko chory w związku z czym jest on niezdolny do pracy, a niezdolność ta stwierdzona jest odpowiednim orzeczeniem wystawianym przez lekarza orzecznika ZUS. Również okoliczność tego rodzaju, iż pozwany ma zadłużenie nie może zwalniać go z obowiązku zapłaty alimentów. Należy mieć bowiem na względzie, iż obowiązek alimentacyjny wyprzedza obowiązek zapłaty innych nawet wymagalnych już świadczeń.

Z tych przyczyn Sąd zasądził na rzecz małoletniej powódki A. K. alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 maja 2016 roku, płatne do rąk matki małoletniej M. P. dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie w pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, z powodu braku możliwości majątkowych i zarobkowych po stronie pozwanego. Sąd wziął także pod uwagę to, iż pozwany partycypował w kosztach utrzymania dziecka do końca kwietnia 2016 roku. Dlatego też alimenty zasądzono od daty 1 maja 2016 roku. Zasądzenie alimentów za okres wcześniejszy przekraczałoby także możliwości finansowe pozwanego.

Żądanie pozwu zostało uwzględnione w połowie. Sąd obciążył zatem pozwanego, nieuiszczoną opłatą sądową w kwocie 360 zł, zgodnie z art. 100 k.p.c. Koszt ten zasądzono na rzecz Skarbu Państwa z uwagi na ustawowe zwolnienie od kosztów sądowych strony dochodzącej roszczeń alimentacyjnych (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd zasądził ponadto od pozwanego na rzecz M. P. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu połowy kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt.1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.